

holdsvis ikke saa meget. En Afgift som Arveafgiften vil derimod indbringe uforholdsvis meget her i Landet, men en anden Ting er, at den ikke vil være ganske retfærdig, fordi Landbrugsformuen ikke indbringer saa meget i Indtægt som anden Formue.

Jeg gør opmærksom paa disse Forhold, der skulde synes at ligge lidt længere borte, fordi det er fremhævet, at vort Land er særlig velhavende. Vel, Landet er velhavende, men det staar dog ikke saaledes i første Række med Hensyn til Skatteevne, som mange maaske have været tilbøjelige til at tro. Det blev for ikke ret længe siden — det var en Gang i Foraaret — i et Blad fra Statistisk Bureau, som ærede Medlemmer sikkert have set, angivet, at Skatterne til Staten her i Landet udgjorde ca. 7½ pCt. af Nationalindtægten. Jeg har selv for 10—15 Aar siden foretaget en lignende Beregning og kom da til det Resultat, at Statskatterne den Gang var paa lidt nær det samme Beløb i Forhold til Nationalindtægten. Deraf se vi, at man i det sidste Decennium har bestridt de forøgede Udgifter og samtidig forøget Statsaktiverne, uden at man har behøvet at sætte Skattesatserne op: At der har været forskellige ekstraordinære Indtægter, er ganske sikkert, det skal jeg ikke gaa ind paa her, men kun henpege paa det Faktum, at efter de foretagne Beregninger ere Skattesatserne ikke voksede i en længere Aarrække. Imidlertid er 7½ pCt. i Skat til Staten jo ingenlunde lidt, idet det maa erindres, at dertil komme Kommuneskatterne, som mange Steder tynde ganske betydeligt.

Jeg tror derfor, at man nærmest maa sige, at Danmark hører ikke just til de højtbeskattede, men til de Lande, der ere ret anseligt godt oppe i Skattebyrder. Naturligvis kunde man bære mere, det skal jeg ikke benægte, men det forekommer mig, at hele Stillingen opfordrer til Forsigtighed og Sparsommelighed i Statens Husboldning.

Det var kun disse almindelige Bemærkninger, jeg vilde gøre i Anledning af Udtalelser, der ere faldne andetsteds.

Med Hensyn til det foreliggende Forslag er der et Forhold, jeg vil henstille til den højtærede Finansministers Overvejelse. Den højtærede Finansminister udtalte i sit Foredrag før, at det er nødvendigt og rigtigt, at man faar disponible Midler i Kassebeholdningen, at det kunde man ikke undvære. Deri er jeg ganske enig med den højtærede Minister. Kun kunde jeg have ønsket, at han foruden Kasse-

beholdning tillige havde sagt Reservefond, for der er det sandelig ogsaa nødvendigt. Meningen med en saadan Fond er, at man i vanskelige Tider skulde være i Stand til at gribe til den — i tidligere Tid havde man derfor ogsaa en disponibel Beholdning af fremmede Værdipapirer —, men i den Henseende er der sket en Forandring i de senere Aar. Jeg talte en Gang med Finansminister Lassen om det, og han sagde, at det var efter Rigsdagens Ønske, at Forandringen var sket. Det tør jeg ikke sige noget om. Det blev nævnt, at man havde ønsket, at de Midler, Staten raadede over, skulde være anbragte i indenlandske Værdier og i indenlandske Banker og Kasser. Det kan være fordelagtigt for Landet, men jeg tror ikke, det er klogt. Jeg tror, at Meningen med Reservefonds er, at man i vanskelige Tider skal kunne gribe til dem og disponere over dem, og saa er det ikke tilstrækkeligt at kunne henvise til, at man f. Eks. i Privatbanken har 10 Mill. Kr. og i Landmandsbanken 10 Mill. Kr., saaledes som Situationen var for ikke længe siden, for man kan nemlig i vanskelige Tider ikke faa dem ud. Det nytter heller ikke at have dem staaende i Kreditforeningsobligationer, for man kan ikke sælge dem uden at trykke Markedet endnu mere. Vi kunne heller ikke under saadanne Forhold gaa til Udlandet efter Laan, for vor Kredit er svækket. Det er netop under en saadan Situation, som man aldrig kan være sikker paa ikke kan indtræffe, at det er ønskeligt at have en større Fond af udenlandske Værdipapirer, som kunne realiseres for Øjemedet. Jeg mener ikke, at den højtærede Minister skulde henlægge en større Del af dette Laan i fremmede Papirer — det lader sig nu ikke gøre, fordi det allermoste af det vil være optaget til tvungen Anvendelse —, men jeg henstiller til den højtærede Ministers Overvejelse, om man ikke kunde benytte det Pusterum, den Bevægelsesfrihed, man faar ved dette Laan, til at foretage en saadan Omsætning af Kassebeholdningens og Reservefondens Midler, at vi derved kunde faa en virkelig Reservefond.

Madsen-Mygdal: Jeg havde ikke gjort Regning paa i Dag at skulle skifte Ord med det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) om Sammenligningen mellem Højres og Venstres Statshusholdning. Jeg tror heller ikke, at jeg i Dag har givet Anledning dertil. Det var det